

# **Nagovor predsednika DS Alojza Kovšce**

## **Strokovni posvet »Pokrajine v Sloveniji«**

**Ljubljana, 17. oktober 2019**

---

**Spoštovani gospe in gospodje ...**

**Cenjena prodekanja Pravne fakultete v Ljubljani dr. Katja Filipčič;**

**Cenjeni predstavniki lokalnih združenj;**

**Spoštovani razpravljavci;**

**dragi udeleženci ...**

toplo pozdravljeni na današnjem strokovnem posvetu o pokrajinah tako v imenu Državnega sveta, drugega doma slovenskega parlamenta, kot tudi asociacij lokalne samouprave in seveda v mojem osebnem imenu. Brez pretiravanja in precej samozavestno lahko rečem, da so danes pred nami pomembni dnevi. Dnevi, ko bomo ali pa ne bomo določili smer in tempo razvoja Slovenije v naslednjih nekaj letih. Državni svet je v dogovoru s predsedniki države, vlade in državnega zbora sprejel odgovorno in zahtevno nalogo, in sicer se je zavezal, da bo ne le oživil proces vnovične uvedbe pokrajin v Sloveniji, temveč ga tudi pripeljal do cilja na odprt, transparenten in vse-vključujoč način. Danes stojimo pred vami z isto ambicijo in odločnostjo kot na začetku poti, le da smo v teh nekaj prvih in zahtevnih korakih, ki smo jih prehodili skupaj z vami, naredili res velik in zahteven napredek.

Strokovna skupina pod vodstvom dr. Boštjana Brezovnika je namreč pripravila osnutek pokrajinske zakonodaje, ki nam ga bodo predstavili v nadaljevanju posveta. V sam proces je privabila več kot šestdeset odličnih in uglednih imen, mnogi ste danes z nami na dogodku, z namenom, da pridemo do rešitve, ki bo predhodno preverjena z več strani in ki bo upoštevala čim širše kriterije za

uvedbo pokrajin v Sloveniji. Zakaj? Še danes namreč čutimo grenak okus prvega poskusa pred več kot desetimi leti. A razmere danes so drugačne, ne le pristop in ponujene rešitve. Danes se dobro zavedamo, da Slovenija potrebuje razvojni preboj, da potrebuje dobro kondicijo za zagon nujno potrebnih investicij ter da mora odločanje spustiti na nižji nivo, bliže ljudem, ki jih posamezne razvojne teme najbolj zadevajo. Tako preprosto je to, a hkrati tako zelo zapleteno. Veseli me, da smo v proces regionalizacije peljali od spodaj navzgor, asociacije, kot so Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije ter Združenje mestnih občin Slovenije, so ves čas sodelovale tvorno in proaktivno, brez fige v žepu. Danes je vprašanje, ali Slovenija potrebuje pokrajine, brezpredmetno prav po zaslugi prizadevanj in trdega dela lokalnih združenj in strokovne skupine.

Večkrat sem javno poudaril, da v Sloveniji že imamo regionalizacije - regionalizacije številnih podsistemov, od vojske, sociale, šolstva, zdravstva, gospodarstva in drugih, ki pa niso med samo povezljive, se ne ujemajo in so prav zaradi naštetega milo rečeno neučinkovite. Na zatečeno stanje res ne moremo biti ponosni, lahko pa na podlagi teh regionalizacij zgradimo model, ki bo zadostil vsem naborom kriterijev. In kjer je volja, je vselej tudi pot. Tako je organsko nastal model pokrajinske ureditve Slovenije, ki mu je stroka rekla da. Ki so mu lokalne asociacije rekly da. Zdaj mu morajo reči da še občinski sveti in vlada. In ne glede na zastavljeno časovnico bomo vozili toliko krogov, kolikor bo potrebno, da dobimo najširši možen konsenz.

Spoštovani,

današnji posvet bo postregel z vrsto argumentov za pokrajine, za decentralizacijo in debirokratizacijo Slovenije. In večja kot bo moč argumentov, manj bo možnosti za zlorabo argumenta moči. A ne glede na vse bo zadnjo besedo imela politika. Potrudimo se, da ji že v tej prvi fazi procesa olajšamo politično odločanje. Dovolite mi, da vas že v uvodu povabim h konstruktivni in vsebinski razpravi ob koncu posveta, k odpiranju smiselnih dilem in iskanju skupnih rešitev. Zakaj ne bi bili enkrat za spremembo v Sloveniji ZA nekaj in ne PROTI nečemu.

Hvala.